

BEGIN VAN DE NOORDWIJKSCHE GOLFWEEK

Het Jeugdkampioenschap

Gisteren werd te Noordwijk aan Zee op de in de duinen zoo vriendelijk gelegen 18 holes-links van de Noordwijksche Golfclub het Jeugdkampioenschap van Nederland verspeeld, welk kampioenschap in 1929 werd ingesteld, toen de Engelschman Capt. Gairdner, nadat hij het Amateurkampioenschap van Nederland had gewonnen, als hoffelijkheid jegens het Nederlandsche Golf een beker beschikbaar stelde, te verspelen in een jeugdkampioenschap, open voor dames en heerenleden van Nederlandsche golfclubs, die den leeftijd van 20 jaar nog niet hebben bereikt.

De levensvatbaarheid van dit kampioenschap — dat in Engeland en Amerika b.v. reeds jaren bestaat — bewijst direct het onjuiste van de meening welke bij velen, niet-golfers, heerscht, dat golf slechts een spel is dat door ouderen wordt gespeeld, dat men eerst gaat golfen, wanneer men voor voetbal, tennis, cricket en dergelijke te oud is geworden. Golf is echter een spel voor jong en voor oud en het zal ieder voldoening schenken, zoo zelfs dat men, éénmaal met golf in aanraking gekomen, in de bekoring van dit spel gevangen blijft. Begint men bovendien het spel jong te spelen, dan zal men zeer zeker betere resultaten bereiken dan wanneer men het eerst op lateren leeftijd gaat beoefenen.

Een tweede punt is echter dat men, in tegenstelling met andere spelen, het spel door de rustige wijze van beoefening welke het vraagt, — golf mist het jeugdig-overmoedige, het uitgelatene dat voetbal b.v. kenmerkt —, tot in hoogen ouderdom kan beoefenen. Zoo maakt de petroleum-koning Rocke-

feller, thans 94 jaar, nog regelmatig zijn ronde over de links en hij heeft verklaard, dat hij er zijn lange leven en goede gezondheid aan dankt.

Ook in ons land blijkt de jeugd reeds golf „ontdekt“ te hebben en de tijd dat ons land in internationaal golf steeds door dezelfde sterke, maar oudere golfers werd vertegenwoordigd, is voorbij. Ook in golf heeft de jongere garde de leiding genomen. De sterksten onder de golfjeugd zijn thans reeds den leeftijd gepasseerd, waarop zij aan het Jeugdkampioenschap kunnen deelnemen, maar onder diegenen, die thans nog in de gelegenheid zijn om elkaar den titel te betwisten, vindt men verschillende „coming-men“.

In 1929 werd het kampioenschap voor het eerst verspeeld en de eerste winnaar van den beker werd G. Cremers van de Noordwijksche G.C., die op de banen van „De Pan“ te Huis ter Heide met een score van 89 bruto zijn tegenstanders de baas bleek. In 1930 werd het kampioenschap wederom te Huis ter Heide verspeeld en toen behaalde W. van Lanschot van de G.C. „De Dommel“ (Den Bosch) den titel in een 36 holes medalplay met de niet zeer fraaie score van 207. De Hilversumsche G.C. organiseerde de match het vorig jaar, waarbij het resultaat was dat G. Cremers voor de tweede maal won met de uitstekende bruto-score van 172.

Dit jaar, door verschillende omstandigheden, was de deelneming aan dit kampioenschap niet zoo groot, en slechts vier concurrenten vingen Zondagochtend hun 36 holes medalplay aan. Dit waren A. A. Boon Hartsinck (de Pan)

W. van Lanschot (de Dommel) F. Noorduijn (N.G.C.) en Jhr. W. Snouck Hurgronje, (H.G.C.), die in de genoemde volgorde gepaard werden en hun eerste 18 holes aanvingen. Het bleek hierbij reeds direct dat twee spelers verre boven de anderen uitstaken, t.w. W. van Lanschot en Jhr. W. Snouck Hurgronje, van wie de laatste zich een waardig zoon van zijn zoo goed spelenden vader toonde. Ook van de jeugdige Boon Hartsinck kan nog veel goeds worden verwacht. F. Noorduijn bleek door ongevoelendheid veel aan kracht te zijn ingeboet: op sommige momenten speelde hij echter zeer verdienstelijk golf.

De resultaten waren tenslotte als volgt:

Kampioen en bekerhouder: W. van Lanschot met 179 over 36 holes. Tweede prijswinnaar Jhr. W. Snouck Hurgronje met 197; 3. F. Noorduijn 201 en 4. A. A. Boon Hartsinck 209.

De door het Nederlandsche Golf Comité beschikbaar gestelde prijzen voor de beste score over 18 holes, met inachtneming van den handicap, werden gewonnen door Jhr. W. Snouck Hurgronje (30) met netto 61, en door A. A. Boon Hartsinck (30) met netto 71.

Was de regen van den vorigen dag, welke weinig goeds beloofde voor de juist geopende Golfweek, gelukkig opgehouden, het schrale zonnetje was vergezeld van een vrij onaangename wind, die in de duinen vrij spel had en den spelers soms leelijk parten speelde.

Het was overigens reeds een gezellige dag te Noordwijk. Diverse golvende gasten waren al aangekomen en voor verschillende wedstrijden werd direct gestart. De „Golfbag Cup“ had al in den vroegen morgen belangstelling. In den strijd om dezen beker kan men zooveel malen een ronde maken als men wil, terwijl de beste score over een ronde aan het einde van de week telt. 's Middags werden ook reeds eenige partijen voor de eerste ronde om den mooien „Palace Hotel“ beker gespeeld. Zij tenslotte nog vermeld dat het fraai met bloemen versierde clubhuis ieder tot een zitje noodde, en dat fairway en greens, dank zij vele goede zorgen, in uitnemenden staat waren en om strijd geprezen werden. De actieve secretaris van de N.G.C., de heer A. H. M. Eijken, was druk in de weer om het allen spelers naar hun genoegen te maken, waarin hij weer wonderwel slaagde. Hij gaat een zeer drukke week tegemoet, maar de dankbaarheid der golfers zal hem daarvoor een ruimschootsche vergoeding zijn.

J. A. B.



DE BINNENKOMST VAN DE BRITSCH-INDISCHE HOCKEYERS, EEN NOG AL ONGEWOON SCHOUWSEL. DE KEEPER HEEFT ZIJN DEUKHOED EVEN AFGEZET. OP DEN ACHTERGROND, VOOR DE VLAGGESTOK, JHR. QUARLES VAN UFFORD, SECR.-PENN. VAN ONZEN HOCKEYBOND.

Vertegenwoordigers gevraagd

Ruime, blijvende verdienste. Brieven onder No. 64, bureau van dit blad.

BEZOEKT DE

PALACE

AMERICAN BAR BODEGA

THORBECKEPLEIN 16 - AMSTERDAM

STERK VERLAAGD TARIEF

CITIVS



FORTIVS

AFDALING VAN DEN OLYMPUS

Rotterdam D.P.

5.30. Aankomst van den Pullmann van Parijs. Agitatie op het perron, wie zouden er in zitten? Olympische leiders Schimmelpenninck, Waller en Lotsy met vroolijke gezichten en bloemen aanwezig. Daar stormt Oscar Knip al den trein uit, de „Nieuwsblad“-man wordt omringd door geïnteresseerden en vertelt dat mej. de Boer, mej. Gisolf, Roelofsen, Röell, Wehlburg, Bob en Jan Maas en Peters in den trein zitten.

Het eerste gedeelte is dus binnen, maar van een hartelijke ontvangst is geen sprake. Binnenskamers, in den trein wel te verstaan, worden eenige woorden gesproken, bloemen overhandigd, koud en nuchter gaat alles toe, de teruggekeerde Olympische deelnemers laten zich niet zien, het publiek — gekomen om zijn favorieten toe te juichen en een hartelijk welkom toe te roepen — blijft onaangedaan, en zonder eenige stemming te hebben verwekt vervolgt de Pullmann even later

zijn weg, Olympische leiders met bloemen, publiek met zijn enthousiasme verdwijnen onopgemerkt.

Het eerste bedrijf is gespeeld.

8.30 De drukte op het D.P.-station wordt van dien aard dat de stationschef maatregelen gaat nemen. Het restant van de Olympische ploeg wordt over zes minuten verwacht. Ha, nu wordt het anders. Zoo ongezeig als het om half zes was, zoo genoeglijk-druk, zoo enthousiast en vroolijk wordt het perron op het oogenblik. Overal bloemen en verheugde gezichten. Moeders en vaders, broers en zusters, tot zelfs de grootmoeder van Berger toe, verdringen zich om den laatsten wagen van den juist binnengereden Parijschen trein.

Het worden momenten van dol dooreen gewoel, van gejuich en geschreeuw, gesnik en gezoen, bouquets worden af en aangedragen, de goede en verkeerde meisjes krijgen bloemen, vaders vechten om plaats voor hun kind, Blitzlicht flikkert, journalisten



C. F. KELLENBACH
de „pa“ van onze olympische ploeg.

schrijven, Lotsy is bij allen tegelijk, snakt naar bloemen, Waller staat, onzichtbaar door een hoog-opgeladen toren van bouquets, verlaten in een leeg gang, de man van „Zus“ Braun verwelkomt de vriendinnen van zijn vrouw, stil en verlaten, doch flink.

Mevrouw Wuyckhuysen kijkt hem even aan en we begrijpen. Onmiddellijk gaan onze gedachten terug naar onze vertegenwoordigster, mevrouw Philipsen-Braun, die daar ver-weg ook zoo naar die terugkomst zal verlangen, die terugkomst, die voor haar nog vier weken zal duren....

Er komt langzamerhand wat orde in den chaos van menschen en geluiden. De rust keert weer, men heeft elkaar gevonden. De heer Tordoir organiseert een kleine begroeting in de eerste-klasse wachtkamer, waar de heer Lotsy een kort, zooals van hem gewend, kernachtig woord spreekt, namens Nederland dankt voor de geleverde prestaties, voor het hooghouden van ons dierbaar rood, wit en blauw, en er vast op vertrouwt dat onze meisjes en jongens zijn teruggekomen, zooals ze gegaan zijn: als eenvoudige sportsmen en -women, die strijden voor hun land, voor wie sport middel is, maar geen doel, meisjes en jongens, die als amatrice en amateur sterren zullen blijven in de Nederlandsche sportwereld.

Waarna nog verschillende heeren en dames het hunne zeiden, en mevr. Wuyckhuysen dankte.

Het was een warm-gestemd, oprecht, zij het roezemoezig, weerzien, een geïmproviseerde hulde, een dulle, maar voor allen, die hem meemaakten, een gelukkige avond.

Nederland had zijn Olympisch keur-corps weer!

J. A. B.



EEN SPORTIEF HUWELIJK.

VORIGE WEEK VOND TE 'S GRAVENHAGE HET HUWELIJK PLAATS TUSSEN JKVR. N. L. M. GRAVIN VAN LIMBURG STIRUM EN JHR. MR. B. W. F. VAN RIEMSDIJK. DE BRUID IS DE BEKENDE GOLFSPEELSTER, KAMPIOENE GEDURENDE DE LAATSTE JAREN VAN DE HAAGSCHE G.C., EEN DER TERKSTE SPEELSTERS IN DEN LANDE. DE BRUIDEGOM IS EEN BEKEND TENNISER EN RUITER EN KOMT VOOR DE HAARLEMSCHE L.T.C. IN DE COMPETITIE UIT. TEvens NAM HIJ HET VORIG SEIZOEN GEREGELD AAN DE BELANGRIJKSTE TOUR-NOOIEN DEEL, WAARBIJ HIJ VELE MALEN SUCCESSEN BOEKTE. HET JONGE PAAR ZIJ ALLE GOEDS IN HUN VERDER LEVEN TOEGEWENSCHT!



V
O
O
R

D
O
O
R

C. J. Groothoff

BEREIDING VAN ONZE NAT. PLOEG

Joris v. d. Bergh, de ontdekker van de concentratie, van den invloed van den volksaard op het voetbalspel en van tal van andere hulpmiddelen, die 't spelpeil van onze nationale ploeg naar zijn meening in het afgelopen seizoen een flink stuk in de hoogte hebben gebracht, berijdt in de Sportkroniek van 22 Augustus weer z'n beroemd „concentratie-paardje”.

Concentratie.

Over die concentratie wil ik het nog eens hebben. De heer v. d. Bergh en ik hebben blijkbaar omtrent concentratie verschillende opvattingen.

Concentratie is heelemaal geen uitvinding van den laatsten tijd en nog veel minder een uitvinding van den heer v. d. Bergh.

Chadwick, de eerste trainer van onze nationale ploeg, wist reeds wat concentratie was. Hij zei het op z'n eigen manier: „Als ge speelt, dan is het spel hoofdzaak. Denk alleen om het spel. Acht ge het noodzakelijk, dat ge den bal in uw bezit moet hebben, concentreer dan al je aandacht en al je wilskracht op dat punt. Zeg tot je zelf: „I must have that ball” en ge zult hem ook krijgen.”

Natuurlijk is concentratie noodig.

Concentratie is in elke sport noodzakelijk, wil men succes hebben. In een boekje over scheidsrechters, dat ik 'n jaar of 15 geleden schreef, had ik het er reeds over, dat de scheidsrechter zóó volkomen in de leiding moet opgaan, dat hij van het gejuich of gefluit van het publiek niets hoort.

De heeren, die de eerste spelvaarders-cursus in Utrecht — nu drie jaar geleden — hebben meegemaakt, zullen wel kunnen verklaren, dat ik er toen bij herhaling op heb gewezen, dat volkomen concentratie op het spel een gebiedende eisch voor succes is. In het boekje „Voetbal”, dat eigenlijk een dictaat is van hetgeen ik op dien eersten spelvaarderscursus heb gezegd, komen dan dan ook verschillende opmerkingen over concentratie voor.

Reeds in het begin van deze eeuw, toen de heer C. W. van Hasselt nog in de Nederlandsche elftalcommissie zat, heb ik er in de pers meer-malen op gewezen dat het verkeerd van dezen populaireren Spartaan was, om tijdens den wedstrijd bij den doelverdediger te gaan staan en met hem te

Heeft Joris van den Bergh'n
oude wetenschap ontdekt?

CONCENTRATIE!
GOEDE GEEST!
TACTISCHE EENHEID

praten. Ik wees er toen op, dat door dit te doen, hij het den doelverdediger onmogelijk maakte zich volkomen op het spel te concentreren.

Dat zich tijdens het spel volkomen in het spel inleven, zoodat men nergens aan denkt als aan het spel en men ook eigenlijk niets anders hoort en ziet dan het spel, beschouw ik als de concentratie, die noodzakelijk is om het in voetbal tot groote hoogte te brengen. Het voor alle balspelers geldend: „Keep your eyes on the ball!” dat al zoo oud is als het voetbalspel zelf, wijst op de noodzakelijkheid van concentratie.

Men gaat verder.

Maar nu is men in den laatsten tijd gekomen met een nog verder gaande concentratie. Men wil hebben, dat de spelers zich b.v. elken dag een korten tijd uitsluitend op het spel concentreren; dat ze b.v. des morgens, voor ze aan hun dagtaak beginnen, een korten tijd uitsluitend aan voetbal en aan den komenden wedstrijd zullen denken.

Bezwaren.

Het is mogelijk, dat sommige spelers hiermede succes zullen hebben, doch als een universeel middel kan ik deze concentratie niet beschouwen. Ik geloof zelfs, dat zoo'n soort doorlopende concentratie in veel gevallen meer kwaad dan goed doet. Heeft men een paar weken lang aan een grooten wedstrijd gedacht, dan is men er ten slotte beu van, juist op het oogenblik, dat de allergrootste concentratie noodzakelijk is: van den wedstrijd.

Op dit punt ben ik het dan ook niet eens met het systeem L o t s y, die

ijvert voor die dagelijksche, korte, concentratie vóór den wedstrijd. Trouwens ik ben het ook met eenige andere onderdeelen van de voorbereiding niet geheel eens. M.i. moet de geheele technische en tactische opleiding van de spelers overgelaten worden aan de clubs zelf. Ook de conditie-training behoort tot het gebied van den club-trainer en alleen indien er in de club, waaruit de speler komt, geen voldoende leiding op dat gebied is, kan de Keuze-Commissie ingrijpen.

De taak van de Keuze-Commissie.

De Keuze-Commissie heeft in de eerste plaats tot taak te trachten van de elf spelers een ploeg te maken, een ploeg van goedgezinde spelers, die als vrienden met elkaar omgaan, elkaars zwakke en sterke punten leeren kennen en bereid zijn met elkaar tot het alleruiterste te strijden om de overwinning te behalen. De taak van de Keuze-Commissie is dan ook m.i. — behalve natuurlijk het samenstellen van het elftal — in de eerste plaats het aankweeken van een goeden geest in de ploeg.

Daarvoor zijn de wekelijksche samenkomsten met de spelers van groot nut, ze zijn zelfs noodzakelijk, zooals de resultaten ook reeds hebben bewezen. Behalve dat opkweeken van den goeden geest, heeft men er evenwel ook voor te zorgen eenheid in de ploeg te brengen.

Men zal met elkaar moeten beoefenen het aftrappen, het ingooien, het nemen van vrije schoppen, hoekschoppen, strafschoppen enz. Men zal met de spelers moeten nagaan, op welke wijze men zich tegen vrije en andere schoppen zal weren, hoe de middenspelers zullen steunen, hoe de backs zullen aansluiten. Men zal ei voor moeten zorgen, dat er tusschen den doelverdediger en de achterspelers een goede afspraak bestaat. Op dat punt zal niets aan het toeval mogen worden overgelaten.

De Keuze-Commissie heeft een andere meening. Zij beschouwt goede geest en goede conditie als de hoofdpunten waarvoor zij bij de voorbereiding van de ploeg heeft te zorgen.

Voor een aandachtig toeschouwer bij onze internationale wedstrijden zal het duidelijk geworden zijn, dat de kracht van onze vertegenwoordigende elftallen onder het huidige systeem aanzienlijk is verbeterd, maar er blijven toch nog tekortkomingen vast te stellen. Uit ervaring weet ik, dat het buitengewoon moeilijk is die tekortkomingen te verbeteren. Men kan een speler honderdmaal zeggen, dat hij b.v. als hij met den bal op zekeren afstand van het doel is gekomen, moet schieten. De man gaat met de beste voornemens



DANS INSTITUUT „THEUNISSEN“

PERSOONSTRAAT 14-16 - ROTTERDAM
Telefoon 12010-55080 2 Zalen beschikbaar

Sportschool Schilperoord

Baan 139c. - ROTTERDAM - Tel. 15834

Physical Culture, Boksen, Etc.
Speciale Damesclubs voor lichamelijke opvoeding
Meest moderne inrichting ter plaatse

Bezoekt: Café-Concert DE WITTE BOL
Goudschesingel 50 (hoek St. Janstr.)
1e Klas Consumptie - 3e Klas Prijzen
tevens 1e Klas Billard: Chr. Toulet
Dagelijks Gramofoonmuziek van
12 uur v.m. tot 12 uur n.m.
Steeds de nieuwste Schlagers!!
Oranjeboom Bieren
Aanbevelend, Simon Rulo

Sportschool „DE SPIL“

gevestigd Bovenzaal:

Hotel Café Restaurant
„DE SPIL“ - ROTTERDAM
DORDTSCHER STRAATWEG 483 - 485
TEL. 11791

Physical Culture - Massage - Spec. Dames-
clubs - Ontvettingsmethoden - den geheelen
dag geopend - PRIVÉ- EN CLUBBESSEN
C. A. v. DYKE en D. v. VLIET

OOSTER GARAGE UTRECHT

Tel. 15517 — Nieuw Wagenpark
Luxe Auto Verhuur Inrichting
15 ct. per K.M. — Stadsrit f1.—

SPORTMAGAZIN STADION

J. H. JETTEN v.h. Firma A. KOCK
Tel. 2823 APELDOORN Hoofdstr. 47¹¹

IMPORT — EXPORT
van alle soorten SPORTARTIKELN
Alleenverkoop van de bekende
Stadion Voetbalschoenen en Voetballen
Firma JETTEN - WAGEMANS v.h. G. Durlinger
Kantoor en Magazijnen
BROEK - SITTARD LIMBURG
Vraagt offerte van onze zeer verlaagde prijzen

N.V.

„U.T.A.M.“

AUTOVERHUURINRICHTING
BUSSUM - Parallelweg 15

Telefoon 335

SPECIAAL ADRES VOOR
TROUWRIJDEN!

Hoofdkantoor UTRECHT,
Ridderschapstraat 6-8-10.
Filiaal HILVERSUM,
Stationstraat 20.

in het veld. Inderdaad lost hij reeds dadelijk een prachtig schot, doch daarna vervalt hij weer in de oude fout: afgeven in plaats van zelf de kans te gebruiken. Na afloop vraagt men, waarom hij niet heeft geschoten, waarop het antwoord is: „ik heb er niet meer aan gedacht!“ Dit is toevallig historisch. Op de spelvaardscursussen is juist aan dit punt heel wat aandacht gewijd; het staat vast, dat de aanhouder zal winnen.

Het is ten slotte gemakkelijker een goeden geest in een ploeg te brengen, dan van het elftal ook een tactisch goed sluitend geheel te maken. En toch is zoowel het een als het ander noodzakelijk. De taak zou dan echter voor de heeren van de Keuze-Commissie veel te zwaar worden; we mogen het dan ook reeds toejuichen, dat de heeren reeds zooveel voor den goeden geest in de ploeg hebben gedaan.

Twee soorten trainers.

Nadat ik het bovenstaande reeds had geschreven, kreeg ik bij het nalezen van de tijdens mijn vakantie verschenen buitenlandse sportbladen ook het Belgische blad Sportleven in handen. In het nummer van 20 Augustus vond ik een prachtig artikel, dat helaas te lang is, om het in z'n geheel hier over te nemen. In het kort komt het hierop neer. Volgens het jaarverslag van Penard, de bekende Uruguësche club, heeft deze club jarenlang in Uruguay de leiding gehad, dank zij de technische bekwaamheden van de ploeg. In den laatsten tijd was het succes minder groot. Men stelde een onderzoek naar de oorzaken van het falen in en kwam tot de conclusie, dat de lichamelijke voorbereiding en het moreel van de ploeg te wenschten over lieten. Men heeft toen naast den oefenmeester, die voor de techniek zorgde, een tweede oefenmeester aangesteld, wiens taak uitsluitend was het aankweken van een goeden geest! Het succes was volkomen. Door samenwerking van beide trainers heeft men ten slotte prachtige resultaten bereikt.

Dat is een herhaling van de geschiedenis van het Nederlandsche internationale voetbal. We hadden aardige elftallen, die vaak mooie overwinningen wisten te behalen. Toen kwam een periode van verslapping, die het optreden van een oefenmeester voor den goeden geest — Lotsy c.s. — tengevolge had. Men kent het resultaat.

Maar nu heeft onze nationale ploeg op het oogenblik eigenlijk slechts één oefenmeester, een voor den goeden geest. De technische leiding van de clubs is niet voldoende om van de Nederlandsche ploeg een goed, tactisch samenwerkend geheel te maken. Ik vrees, dat men daarvan in de toekomst nog de nadeelige gevolgen zal ondervinden.

Goede geest in een ploeg is prachtig, goede techniek en tactiek dito. Maar beide moeten samengaan om een volkomen succes te bereiken. Door het wijzigen en uitbreiden van de oefeningen op het veld bij de trainingsavonden van onze nationale ploeg, in dien geest, dat een deel van den tijd wordt besteed aan conditietraining en een ander deel aan de tactiek zal men reeds een stuk in de goede richting gaan.

De sportjournalisten vergaderen

De Ver. De Amsterdamsche Sportpers gaat gezellige bijeenkomsten organiseren, waar onder meer enkele sprekers zullen zorgen voor hetzij nuttige, hetzij onderhoudende causerieën.

— o —

De eerste bijeenkomst vindt plaats op Woensdag 7 September a.s., des avonds om 8 uur precies in de marmeren zaal van Hotel American, Leidscheplein te Amsterdam, welke zaal door de directie van dit Hotel den journalisten minzaam wordt aangeboden.

H. A. Meerum Terwogt heeft zich bereid verklaard, een gemoedelijk betoog te houden over de sportjournalistiek in het algemeen. Het is overbodig te wijzen op de aantrekkelijkheid van een dergelijke causerie. Men kent allen de schier Olympische qualiteiten van den heer Terwogt op dit gebied.

In de tweede plaats werd de heer F. Wiersma, de bekende kaats-expert, bereid gevonden een degelijke causerie te houden over „zijn“ sport.

En dan is als „speciale attractie“ de heer C. F. Kellenbach uitgenoodigd, om een causerie ten beste te geven over „Naar en in Los Angeles“, een belangwekkend onderwerp, dat velen zal interesseeren.

— o —

Introducties zijn op aanvraag verkrijgbaar bij het secretariaat, Heeren-gracht 390, Amsterdam C.

Athletiek i.d. Zaanstreek

Evenals vorige jaren organiseert de Zaanse Ver. v. Vreemdelingenverkeer dit jaar wederom den populaireren wedstrijd Assendelft—Zaandam, ditmaal als den „4de Zaanse zes steden loop“.

De wedstrijd wordt ook thans weer gehouden onder de auspiciën van den N.H.A.B. en geloopt onder de reglementen van de K.N.A.U.

Als datum is in overleg met de K.N.A.U. bepaald Zondag 25 September.

Tot en met Woensdag 14 September bestaat er gelegenheid in te schrijven uitsluitend aan het adres van den heer B. C. Ooms, Zeemansstraat 32, Zaandam. Ter voorkoming van teleurstelling wordt vroegtijdige opgave verzocht, daar inschrijvingen na 14 September terzijde moeten worden gelegd, bijzondere omstandigheden voorbehouden.

Terry-Catalogus

Van de firma Herbert Terry & Sons Ltd. ontvingen wij een goed uitgevoerde nieuwe catalogus, waarin een groot aantal nieuwe artikelen zijn opgenomen.

De heer A. Bronkhorst, importeur van de Terryproducten voor Nederland, Laan van Meerdervoort 478, Den Haag, zendt belangstellenden dezen catalogus op aanvraag gaarne gratis toe.

H. H. SPORTSMEN!

EEN GOED ADRES in het
HARTJE van AMSTERDAM is de

Garage J. T. Schuurmans
& H. A. Strobant

— HARLEY HOUSE —

Spuistraat 231 Amsterdam-C. Telefoon 35056

Stalling en reparaties van Auto's en Motoren

OLIE — BENZINE — BANDEN



BRITSCH-INDIË SPEELT SUPER-HOCKEY.... MET DE NEDERLANDERS

„Mogen wij uw stick even vasthouden?" hadden wij Zondag Dyan Ghand gaarne gevraagd, overtuigd als wij waren dat er van dat hout een bijzondere werking moest uitgaan. Wat een spel! Wat een snelheid en verfijning van techniek. De Hollanders speelden absoluut niet slecht, ze zouden met hun spel van Zondag tegen menige andere nationale ploeg een uitstekend figuur geslagen hebben. Alleen hier mocht niets baten. Tegenover die watervlugge bruine mannetjes waren onze jongens logge massa's, die stil stonden.

Aanvankelijk viel het nog mee. Onze backs weerden zich en Hardebeck in doel was voortreffelijk. Maar nauwelijks hadden de gasten het eerste punt gescoord of er volgden in snel tempo nog vier, zoodat het met de rust al 5-0 stond.

In de tweede helft werden nog vijf doelpunten gemaakt; doch gelukkig was één daarvan een Nederlandsche goal. Dat is de troost van deze nederlaag, dat het Nederlandsche elftal er thans in geslaagd is een tegenpunt te maken, iets wat in 1928 niet mocht lukken.



DE MERKWAARDIGE KOP VAN SINGH KULLAR, DIE MET TULBAND EN PROFETENBAARD NU JUIST NIET DEN INDRUK MAAKTE VAN EEN SPORTSMAN, EN NOG WEL EEN ZOO GROOTSCH HOCKEYER! (FOTO V.F.B.)

Het is volkomen begrijpelijk dat het bij dit eene punt bleef. Als alleen de Nederlandsche helft voor dezen wedstrijd gebruikt was geworden, zou men meestal de andere helft van het terrein niet eens gemist hebben. Het was een spel van verdediging tegen aanval.

Wij hebben van dit hockey genoten. Het was grootsch en overweldigend. Dyan Ghand was even fenomenaal als hij dat in 1928 was, Roop Singh was geweldig, en de merkwaardige Kullar Singh, zoo op het oog een geloovig Mohammedaan, met tulband en zwarte baard, die met een stukje hout goochelt, bracht ons in verrukking.

Wij gelooven niet dat onze jongens van deze match veel geleerd zullen hebben,

daarvoor ging alle... Wij vragen ons zo... van leeren is, en... ging den Indiërs... af, iedere hand... snel, dat wij niet... gewone mensche... Maar wel heeft de... gehad, omdat zij... deering voor ho... De tienduizend... voor het grootst... genieten en gegn... staaltje hockey.

Er was een pro... kille Stadion. Af... even doorkomen... veld een kleurig... van rood, oranje... zien, dat het een... De postharmonie... ziek en een goede... Het publiek bes... sportsmen, er he... geest, zooals men... balmatch te verge... Het was een... een dag om nog... te behouden.

Impressies e

Is Hock

9-1 voor B... Zei U iets? Durf... den? Zouden wij... liever gaan zwem... De volgende d... duivels tegen ons... niet alleen zijn... colbertje aan.

Ziet U hoe die... onzen rechtshaf... Hij is waarachtig... heen gedraaid als... eerste ronde bezig... kante meter. 't i... overbevolking zij... Gandhi een heel... i M^r weet te ens... Heeft een Indië... het occulte versch... waar je denkt, da... zal krijgen, een z... komt of hebben... armen?

Doceerde Boed... de Indiërs wellic... reïncarnatie bezig... eerste wachten?

Maakt die ho... lippen van dien... onze jongens zoo... die mystische se... Hollander gezien... op zijn stick toot...

Ik kan me lev... Hardebeck er du... eene goal na de o... zag harken. Een... jongen moet scho... waar hij desnood... bezeeren, maar... bodem-goals.

Aanschouwde U... Mijnheer, dat wo... geen om de tuin... was een heerlijke... Oranjehart snelle...

Mijnheer, laten... duivels aan hun... ginnen, want hoo... sport, hockey is...



-Vishnu

Kelen
Amsterdam



Kelen

गान गान

DHYAN GHAND, DE INDISCHE HOCKEY-VISHNOE

el en te handig.
dit een quaestie
van aanleg. Het
zoo gemakkelijk
beweging was zoo
en dat dit voor
naar te leeren is.
strijd verdienen
de en de waar-
rhoogd hebben.
ouwers hebben,
enminste, zitten
menig prachtig
y.

temming op het
Af wilde de zon wel
en gaf het midden-
urig allegaartje
en felgroen te
en de oogen was.
onle voor wat mu-
ede oor droog weer.
rootendeels uit
r he. een sportieve
menige voet-
ergeren.
en voor hockey,
nog aarinering aan

M. I.

es een leek

Hoe zwarte Kunst?

Bradi. Brrr!!!
hup-Hollan-
ders maar niet
willems
de deze zwarte
houdt hun keeper
in maar ook zijn

met die tulband
die mal houdt?
achtig maal om hem
als nog aan zijn
zig op een vier-
t woningnood en
die zoon van
and-tragedie op
heer
ar armen? Zijn
schit
ollander den bal
n te voorschijn
ben vellicht statie-

hockey en zijn
illich hun ge hockey-
zig wij nog op onze
n? limlach om de
en n scheidsrechter
en k? Zag U daar
oo? heeft U ooit een
se bal 40 m. lang

toot voorstellen, dat
le van werd en de
duer zijn doellijn
le de Hollandsche
Een ben, soejangen,
scholanden aan kan
ood in die dubbele
ar

nige tegenpunt?
magie-doelpunt,
orientale, dat
sche tik, die het
jke oppen.
ellen gaan, voor die
erie van 9 be-
un linheer, is geen
hokunst.

WING.

LOSSE OPMERKINGEN

Het was vol in het Stadion, ik schat twaalfduizend menschen. Hollander schatte achtduizend, de Cetem tienduizend, schattingen en smaken verschillen. In ieder geval is het veel voor hockey.

De jongenstribune schreeuwt, dat het een lieve lust is. Holland kan het niet houden, het wordt van 1-0 binnen korten tijd 5-0. Achter me mompelt iemand iets van een innaakpartij; ik ben het niet met hem eens.

Hockeykijkers schijnen veel beleefder te zijn dan voetballiefhebbers. Heeft U wel eens een Holland-België wedstrijd gezien? Als onze voetballers met 3-0 achterstaan, zullen de toeschouwers heusch niet meer „hop Holland” roepen. Dan gelooven ze het wel. Maar kijk nou eens de hockeyenthousiasten. Hoe meer Holland achterstaat, des te harder ze schreeuwen. Dat is je ware.

De rechtsbinnen van het Britsch-Indische elftal schijnt voor geen geld van de wereld zijn tulband te willen afzetten. Hij houdt hem tenminste tijdens den geheelen wedstrijd op. Die man ziet er trouwens heelemaal zoo onsportief uit, hij heeft nota bene een sik. Het is maar te hopen, dat deze mode hier geen navolging vindt. Ik zie Lagendaal al met een tulband of Adam met een sik. Brrr.

Ook de Britsch-Indische scheidsrechter is het aankijken waard. Een witte pantalon, rood colbertje en gezicht, dat bij zwart af is. Eigenaardige kleurencombinatie.

Er is ook nog een Britsch-Indische „Jan de Natris.” Hij rent langs de lijn,

BRITSCH-INDISCHE BALCONTRÔLE

dat het lijkt alsof de Oranje hemden stil staan. Het publiek is in extase en menig open doekje heeft hij in ontvangst te nemen.

Bijster interessant is het na rust niet. Zelfs Polygoon pakt in en de jongenstribune houdt zich opvallend rustig. Men is alleen nog maar in spanning of de Hollanders een tegenpunt zullen maken of de Indiërs het tot dubbele cijfers brengen.

Een collega schrijft ettelijke folio-vellen vol. Hij alleen heeft meer bij elkaar geschreven dan de overige journalisten op de perstribune tezamen. Ik lees het volgende (hopende, dat hij bij het lezen van deze regelen, mij niet te hard zal vervloeken): „... het lijkt wel of ze den bal met een touwtje aan den stick hebben.... „Even verder”.... het schijnt, dat de stick een magnetische aantrekkingskracht op den bal uitoefent....” en weer verder



Kelen
Amsterdam

„...waar de bal is, is de stick van een Britsch-Indiër.”

Ten slotte moet je daar toch maar journalist voor zijn om op een dergelijke manier driemaal hetzelfde te kunnen zeggen. A. M.

GOLF IN NOORDWIJK



LINKS EEN NETELIG MOMENT UIT DE WEDSTRIJDEN OM DEN PALACE-HOTEL-BEKER: WAAR IS DE BAL? RECHTS DE WINNAAR VAN HET JEUGDKAMPIOENSCHAP, W. VAN LANSCHOT.

FOTO V.F.B.



Abbeelding van vóór- en keerzijde eener medaille voor Tennis, vervaardigd door de KONINKL. ZILVERFABRIEKEN GERRITSEN & VAN 'KEMPEN te ZEIST



naar ontwerp van J. C. WIENECKE. Verkrijgbaar in Goud, Zilver en Brons, bij H. H. Winkler in Gouden en Zilveren Werken en Horloges.

GEBROEDERS
SCHUSTER
DAMES- EN HEEREN-
KLEEDING NAAR MAAT
EERSTE KLAS WERK
PRIMA PASVORM
2e HELMERSTRAAT 52
TELEFOON 81409
AMSTERDAM

Het krachtvoedsel voor den sportliefhebber. Ovomaltine. Het geeft kracht en uithoudingsvermogen. Ovomaltine is geen tijdelijk opwekkend middel, maar een extract uit natuurlijke voedingsmiddelen. Neemt ook Ovo. Voor 70 ct. heeft U reeds een busje.

Opleiding
GEDIPL. MASSEUR
SPORTMASSEUR(EUSE)
geeft het Nederl. Opleidingsinstituut
HOOGEWEG 84, AMSTERDAM (O)
Telefoon 52711.



WERELD- WIELER- WEDERWAARDIGHEDEN

door HAN ROOZEN

De cycloon trok voorbij....! De wervelwind kwam eensklaps opzetten, liet een stofwolk achter. Een bliksemflits zette het firmament even in gloed. Machtig natuurverschijnsel dat duizenden in extase bracht.

Dat was Paillard. Wereld-wielerwonder. Daar stampten achter den motor vele keien uit vele naties. Daar zwoegden moeizaam stoere stayers, 100 kilometer lang, en er scheen geen einde aan hun Ausdauer. Doch er was er een die niet harkte, stootte en sjouwde, die niet het zweet van zijn facie wischte, die niet telkens die extra schep er op legde om bij te kunnen beenen. Dat was Paillard, die vleugels had. Die als een zwaluw langs al die anderen heen scheerde in sierlijke bocht, als hij het noodig vond. Hij vond het twee keer noodig.

Zoo kregen Weltmeister Sawall, Radfahrer Möller, le Père Linart, Lacquehay en Thollembeck ieder twee ronden achterstand cadeau van de klasse-apart. En hoe. Zoo midden in het geraas van deze finale „Cento Kilometri dietro Motor” gluurden en paar pientere fransche oogjes over de baan, een gedachte flitste door dien kop en van den kant hoorde je de tornado tot zijn gangmaker roepen: „Vite — Sawall!” En dan raasde een racer langs vroegere wereldkampioenen en dan zag hij nog anderen voor zich en in luttele minuten tijd was zoo'n heel stel nationale sterren een voorbij schietend Fransch truitje getoond. Zoo gebeurde het twee keer, en slechts aan Sawall is het eenmaal gelukt den Franschman los te spurten, welke misdaad niet ongestraft bleef, want twee ronden later ging Paillard zijn Duitschen tegenstander voorbij met een dergelijke vaart, dat ik dacht dat Sawall stilstond en af zou stappen.

Daarom was er aan die finale geen aardigheid. De strijd was te gauw beslist. De strijd was namelijk reeds beslist in de serie, toen Paillard had getoond wat er in hem zat. Ik weet wel: de tijd van Paillard's serie was langer dan die van Sawall. Maar geen tijden en meters beslissen een kamp. Veeleer geldt de wijze waarop men wint, en de gedachten waarmee. Zoals Paillard die serie reed, zoo zeker en zoo zelfbewust afsturend op de triomf, zoo reed Sawall niet. Sawall vocht en

EN DE CYCLOON TROK VOORBIJ....

DWANGARBEIDERS VAN DEN WEG

HET FALEN VAN „DE LANGE”

DE HAAGSCHE DIERENTUIN IN ROME

won zijn manche, Paillard won 'm slechts. Daarin zat de quintessence.

Schlebaum is afgestapt in de eerste serie, de Graaff was vier ronden achter in de tweede. Beiden hebben kronig gereden. Schlebaum heeft voortdurend in vierde positie gezeten, maar op dit kleine baantje kon hij niet passeeren, omdat de nummers een, twee en drie, die automatisch in de finale zouden komen, bij elken aanval van Schlebaum een beetje in elkaar schoven. Waarom ook niet? Het was toch klaar als een klontje dat een gentlemen's agreement tusschen een, twee en drie, waarbij men het elkaar niet lastig zou maken, die zelfde nummers in den eindstrijd bracht. Derhalve werd in de eerste posities in geen der beide ritten eenigen strijd geleverd en bepaalde nummer drie zich slechts ertoe, de respectieve nummers vier passeeren te beletten. Dreigde er dan gevaar dat er toch gepasseerd zou worden, wel dan ging nummer twee wat langzamer en nummer een ook en als de drie leiders op een kluitje zaten, was de deur dicht. Zoo vocht Schlebaum tegen de bierkaai en ontmedigd is hij afgestapt.

De Graaf kreeg een lek bandje, wat hem drie ronden kostte, doch hij heeft het parcours tenminste uitgereden, en is slechts eenmaal in volten strijd door Paillard gepasseerd. De Graaf toonde terdege onze „c o m i n g m a n” te zijn.

Zoo behaalde Nederland niet veel eer, wat de plaatsing der stayers betreft. Maar des te meer met de dwangarbeiders van den weg. Die wedstrijd werd Woensdag gereden en het deed goed op Koninginnedag Oranje zoo in het eerste gelid te zien. Het was geen kinderspel. De profs moesten driemaal eenzelfde traject van 60 kilometer afleggen, en daarbij een berg beklimmen van 680 meter hoog. We hadden drie coureurs, Braspenninx, Valentijn en Bogaert. „Den Bras” had nog nooit een berg-rit meegemaakt, hij is trouwens ook een specifieke baanrenner. Niettemin slaagde dit trio erin Nederland tweede te brengen in het landen-klassement, vlak na Italië. En ik heb den rit per auto gevolgd, perplex gestaan van het uithoudingsvermogen van dat drietal. Hier reden mee de groote menschen als daar zijn Binda, Guera en Leducq, de laatste winnaar van den Tour de France, maar „den Bras” en Valentijn hielden zich keurig en hadden

zelfs nog den kop bij het voor de derde maal nemen van den berg. U zult zich dat even voor moeten stellen, met 100 graden temperatuur, als je dan tweemaal zoo'n ding beklommen hebt en hij ligt er weer voor je klaar! En als dan fanatieke Italianen je tegenhouden, met steenen bekogelen, om terzelfder tijd Binda en Guera omhoog te duwen, opdat een Italiaan toch maar zal zegevieren. Zoo is het dan ook gebeurd: Binda won. En twee was Bertoni. Guera was vijf, Valentijn zes, Den Bras zeven! Onze beide jongens — Bogaert kwam wat later binnen — sloegen hierbij alle Belgen, Fransen en Duitschers en verrichtten een prestatie die bewonderenswaardig is.

* * *

Zes uur heeft die rit geduurd, zes uur hebben ze onder de gloeiende zon gezwoegd en ze zijn niet van hun kar geweest. Zelfs bij de depôts, waar ze eten kregen, moesten wij her achterna loopen met kip en gehakt, met water en bouillon.

Persoonlijk werd ik bewapend met een beker water voor den Bras, en langs zijn kar loopend greep hij zonder op te kijken dien beker, bezielde met één gedachte: voorwaarts. En 's middags, een half uur na de race, heb ik hen opgezocht in het hotel, en in stomme verbazing heb ik gezien hoe ze alleen hun koffers paktten, de overgebleven perzikken en kippen incluis.

Geen vermoeidheid te zien, onbegrijpelijk haast.

En toen de heer Swaab de Beer wat champagne aanbod om op te kikkeren, weigerden ze spontaan alle drie. „Nee,“ zei Braspeninx, „want om negen uur gaat onze trein naar Tilburg en daar moet ik Vrijdag weer rijden.“ Hun gedachten waren derhalve al weer een wedstrijd verder. Dat is de concentratie die naar de zege stuwt!

* * *

„De Lange“ heeft ons gisteren in den steek gelaten. In Holland dacht men zoo algemeen dat Van Egmond daar in Rome wel zou winnen. Zoo niet, dan zou het Richter zijn. Welnu, hij is totaal niet in het stuk voorgekomen. Reeds in de eerste serie werd hij gedecideerd geklopt door een onbekenden Oostenrijker en in de repêchage door een anderen onbekenden Oostenrijker. Ik ben er eigenlijk erg blij om dat het leed zoo gauw geleden was, want wij voelden hier allen dat hij niet de flauwste kans maakte. Ten eerste heeft hij een tijd niet kunnen trainen, leed wijders danig onder het smoorheete klimaat en vervolgens waren zijn gedachten mijns inziens te weinig bij den kamp. Ik kan me volkomen begrijpen, dat iemand die in Los Angeles wint, niet bang is voor een serietje, maar in den grond van de zaak is dat een fout — alweer: concentratie. Een wedstrijd is een wedstrijd en niet alleen de spieren, maar ook de geest — vooral de geest — moet geprepareerd zijn om op het juiste oogenblik een top-prestatie te kunnen geven. Het is geen pedanterie van Van Egmond, want zelden ontmoette ik bescheidener sportsman, doch niettemin kon ik me niet van de gedachte afzetten, dat hij meende zoo'n serie bij den start in zijn zak te hebben. Dat is nu eens falikant uitgekomen en een goede les geweest.

Ik heb meer vertrouwen in Moeskops, die Zaterdag rijdt. „Big Pete“ wil met alle geweld nog eenmaal toonen wat er in hem zit. Dat voelt men het best wanneer we zoo 's avonds in Hotel Locarno zitten te boomen. Moeskops denkt n. praat dan zoo'n heelen avond over

wielrennen, over tactiek en snelheid. Die hersens fietsen den ganschen dag. Persoonlijk geloof ik niet dat hij hooger zal komen dan vierde, maar dat is toch op zichzelf al een prestatie, in een milieu van Scherens, Michard, Honeman en Hansen.

* * *

Thans nog een enkel woord over de organisatie. In het Nederlandsche kamp klopt de zaak prachtig. Schilling zorgt voor de renners en de fietsen, zooals zelfs de paarden in Los Angeles niet werden verzorgd. En ik zeg op de meer en meer gebruikelijke wijze aan het vaderland dat de racers hier niets te kort komen en dat we daaraan dan ook niet het falen van „de Lange“ hebben te wijten. Maar zoo goed als ook in ons hotel de zaak op rolletjes loopt, zoo slecht gaat het op de wedstrijden zelf, die hopeloos in de war gestuurd zijn door een bedroevende organisatie van de Unione Velocipedistica Italiana.

* * *

Dit is, geloof ik, een eigenschap, alle Latijnsche landen min of meer eigen, doch in Rome was het toch wel erg. De grootste misère was er bij den wegwedstrijd met de pers-plaatsen in de volg-auto, erger was het nog bij de finish. Het gansche laatste traject was afgezet door legio soldaten, doch toen Binda in zicht kwam, vergaten allen hun plicht en die militairen waren nota bene de eersten die Binda, welke nog een paar honderd meter van de finish verwijderd was, te omhelzen, zoodat het publiek natuurlijk spontaan volgde. Daardoor was het voor de anderen onmogelijk om binnen te komen. Het was een janboel van je welste en niemand wist er paal en perk aan te stellen. Vijf rijders, die een paar minuten na Binda arriveerden, spurtten spontaan in het publiek, met het gevolg dat er drie menschen gewond werden weggedragen!

Doch eerst recht bleek hoe fanatiek nationalistisch het fascistische Italië heden ten dage getint is, toen bij de sprint-race van gisteren de jury een Italiaan distancieerde. Er was hoogstens duizend man publiek, doch die duizend hieven een gekrijsch aan, waarbij het gehuil van de kraanvogels van de Haagsche Dierentuin nog niets moet zijn. Er werden kussens op de baan geworpen, flesschen, couranten en wat dies meer zij, en de wedstrijd moest een half uur worden gestaakt. Het was een vertooning, een wereldkampioenschap onwaardig, en het is haast onbegrijpelijk hoe weinig de aanwezige militairen hier de juiste partij kozen. En het eenige zal zijn dat de U.C.I. in het vervolg landen uitzoekt, waar een regelmatig verloop der races verzekerd is. De sport moet sport blijven, en niet in de eerste plaats een nationale, doch een internationale zaak. Al is „Il Duce“ — zooals overal staat aangeplakt — dan ook honderdmaal „Primo Sportiva di Italia!“

* * *

In de kwart-finale werd Moeskops tegen Michard geplaatst en daarmee was onze landgenoot meteen uit den strijd. De halve beslissing ging tusschen Michard, Engel, Scherens en Gerardin, waaruit overbleven Scherens en Michard. In twee ritten behaalde de Belg een schitterende overwinning op den Franschman en daarmee was hij wereldkampioen. Jammer was het dat Michard in de eerste rit geprobeerd heeft van Scherens te winnen door hem op zeer onsportieve wijze te hinderen.

VOOR SPORTHORLOGES bij Fa. BERKEMEIJER

Rokin 32 - Amsterdam

Onbreekbare Polshorloges

Non-stop Zak- en Taschhorloges

Stopwatches, Chronographes,
Enz.L. BOOMSMA — MAKELAAR
Administratie van Vaste Goederen
NASSAUKADE 119 - Tel. R2521, A'dam

TE HUUR:

Majubastraat 59,

1ste b. hs., f 38.50 p. m., direct

J. v. Wassen. Obdamstr. 34,

3de b. h., f 40.— p. m., direct

A. C. O.

Luxe verhuur inrichting - Speciaal
trouw-, ondertrouw- en visite-rijden.
Gespecialiseerd op Buitenl. rittenRUSTENBURGERSTR. 10
AMSTERDAM - Tel. 29988

A. J. Verbeek, Haarlem Spaarnwouderstraat 11

Machine herstelplaats
SmederijInrichting voor Lichaamscultuur
Zweedsche- en Heilgymnastiek in
Privé- en Clublessen - Verdedigings-
sport - Hoogtezonbaden - Verma-
geringskuren - Sport en medische
massage.P. VAN DE GRAAF - AMSTERDAM
Noorder Amstellaan 8 — Tel. 21524

CAFÉ BILLARD WILLEM TOUBER VIJZELSTRAAT 39

tegenover Carlton Hotel
TEL. 31044 - AMSTERDAM

Instituut v. Lichaamsontwikkeling „JUBOGIJ“

Conradkade 85 - Den Haag
Physical Culture — BoksonderichtImp. WILLIGO - AMERSFOORT
TELEFOON 780



HAAGSCHE GOLFCLUB.

Om den des-Tombe wisselbeker werd in een 36-Holes Medalplay onder Handicap door 40 deelnemers gekampt, onder wie 6 dames, die ook van de heerentees speelden.

In de eerste ronde van 18-Holes maakten enkele spelers zeer fraaie scores. De beste resultaten (netto) bereikten: K. L. v. Wijngaarden (hand. 30) 59, A. Kerkhoven (4) 68, Ir. R. W. Shafor (21) 68, E. Mac Gillavry Jr (28) eveneens 68, T. F. Hubrecht (8) 69, Mr. M. Steenhuis (28) 71, G. Putman Cramer (8) 72, R. H. Sanders (14) eveneens 72, A. C. Bn. v. Heerdt (21) 72, K. G. v. Leijden (4) 73.

De tweede ronde bracht de volgende resultaten: A. Kerkhoven 66, Ed. M. Goossens (28) 69, E. Mac Gillavry Jr. 70, R. H. Sanders 71, Mevrouw de Vries (18) 72, E. Mac Gillavry Sr. (30) 73, A. Goossens (23) 74, W. Hiel (28) 74.

De beker werd derhalve gewonnen door den winnaar A. Kerkhoven (hand. 4) met een totaal van netto 134. Tweede werd K. L. v. Wijngaarden met 135, derde E. Mac Gillavry Jr. met 138, vierde Ed. M. Goossens met 141, vijfde R. H. Sanders 143, T. F. Hubrecht werd zesde met 145 en zevende werd A. C. Bn. v. Heerdt met 148.

De heer Kerkhoven was ook het vorige jaar winnaar van dezen wedstrijd. Zijn bruto-scores in dezen laatste wedstrijd van resp. 72 en 70 zijn zeer fraai te noemen en een duidelijk bewijs van wat intensieve oefening vermag. Van den heer Kerkhoven mag nog veel verwacht worden.

KENNEMER G. & C. C.

Op Koninginnedag werd op de banen van de Kennemer G. C. te Zandvoort een wedstrijd om den Van der Vliet Wisselbeker verspeeld, waaraan door 19 spelers werd deelgenomen. De beker werd gewonnen door den heer F. H. J. Holdert (16) met een netto score van 64. Tweede was Mevrouw Kern (10) met 72. Derde S. van der Graaf (9) 73.

HATTEMSCHE G. & C. C.

27 en 28 Augts. werd verspeeld de Maandelijksche Wisselbeker, handicap tegen bogey.

Er waren acht deelnemers. De beker werd gewonnen door den heer O. Dudok van Heel (19) met: + 5.

**N.V. BOUWMAATSCHAPPIJ
v.h. G. F. VERBOOG**
22 Waalsdorperlaan bij DEN HAAG
Telefoon No. 774713

Aannemers van Nieuwbouw en Onderhoudswerken. — METSEL-, TIMMER-, LOODGIETERS- EN SMIDSWERKEN

Johs. de Kuyper & Zoon

SCHIEDAM
ANNO 1695

**JENEVER
LIKEUREN
VOORBURG**



H. B. S.

WINT DEN

A.R.O.L.-BEKER

dank zij mid-voor Van Vliet

De tweede dag van het A.R.O.L.-toernooi, de dag der demi-finales en finale, heeft een succes gehad, dat zoo mogelijk nog grooter was dan den eersten dag. Het terrein was wederom tot in alle hoeken gevuld en men heeft weer kunnen genieten van een aantal wedstrijden, sportief zooals altijd in dit toernooi, en die op een peil stonden, dat heel wat hooger was dan de vorige week.

Wij hebben ons afgevraagd hoe ploegen, zooals Haarlem, H.F.C. en ook eenigszins H.B.S., zoo geheel anders kunnen spelen, zoo veel beter, dan acht dagen geleden het geval was. In het bijzonder Haarlem heeft een metamorphose ondergaan, welke verwonderlijk mag heeten. Hingen de vorige week de spelers als los zand aan elkaar, gisteren hebben de Roodbroeken bewezen, dat er met hen nog rekening zal moeten worden gehouden in de eerste klasse en dat zij niet geneigd zijn er het eerste jaar weer even hard uit te worden „geknukkerd“ als zij erin zijn gekomen.

De eerste wedstrijd tegen H.F.C. gaf een vlot combineerende Haarlemploeg te zien met een voorhoede, die van tijd tot tijd schoot en een verdediging, die dikwijls keurig werk leverde. Jammer was het, dat na rust de Haarlemers het tempo niet meer konden volhouden en toen probeerden het op een eenigszins forsere (hoewel niet te forsche) wijze tot een overwinning te brengen. De back van Daalen werd minder trapvast, wat dikwijls nogal gevaar voor doel veroorzaakte, maar dank zij een groote dosis geluk, kwam het einde met een 1—1 stand.

Tijdens de verlenging slaagde Kammer erin het tweede doelpunt voor Haarlem te scoren, tot groote vreugde van de talrijke aanwezige Haarlem-supporters, waarmede ook het einde kwam. Midvoor Breeuwer bracht er ook gisteren niet veel van terecht, wat jammer was, want er zitten eenige aardige spelers in de voorhoede, die, wanneer ze wat meer werk krijgen, zeer gevaarlijk in den aanval kunnen zijn. Spil Oldenburg zwoegde aan één stuk door en zette den aanval voortdurend aan den arbeid.

Eén ding is er, dat voor Haarlem in de competitie wel eens nadeelige gevolgen zou kunnen hebben. Er wordt veel te veel op den doelverdediger teruggespeeld. Wij kunnen het begrijpen, dat een back, wanneer hij in een lastige positie verkeert, even den bal terugspeelt naar den doelverdediger, maar wanneer dit, zooals gisteren tijdens den wedstrijd H.F.C.—Haarlem, wel een tiental malen gebeurt, meestal wanneer het heelemaal niet noodig was, kan men spreken van overdrijving, en het zal niet altijd zoo goed aflopen,

zooals gisteren het geval was.

De H.F.C.-ploeg was als geheel een stuk beter dan de vorige week. Maar schutters hebben wij nog steeds niet kunnen vinden. Uitblinker was doelverdediger van der Togt, die een waardig opvolger van van der Meulen schijnt te worden. Hij heeft een zeer goeden kijk op den bal, zijn opstellen is best en zijn ingrijpen is zeker. Daar kan The Good Old nog plezier van hebben.

De tweede wedstrijd ging tusschen H.B.S. en Blauw-Wit. De Zebra's, die de vorige week tegen Z.A.C. met een 4—1 overwinning gingen strijken, moesten met dezelfde cijfers het onderspit delven tegen de uitstekend spelende H.B.S.-ploeg. Het is een feit, dat een elftal zoo goed speelt, als de tegenpartij het laat spelen. Het H.B.S.-elftal liet Blauw-Wit geen minuut aan het woord komen, overal waren de zwart-hemden één onderdeel van een seconde eerder en juist dat onderdeel deed het 'm.

Bij Blauw-Wit was feitelijk niet één uitblinker te onderscheiden, of we moeten Gerritsen noemen, die trachtte „to make the best of it“ maar aan de depressie van zijn clubgenooten niet kon ontkomen.

H.B.S. stelde hier een vlugge enthousiaste ploeg tegenover en een voorhoede met een schutter, van der Vliet. Deze jonge speler heeft in de twee, gisterenmiddag gespeelde wedstrijden getoond, dat hij reeds nu tot één van de beste midvoors in Nederland behoort. Van de zeven door H.B.S. gemaakte goals heeft hij er vijf voor zijn rekening genomen. Zijn schot is hard en zuiver, zijn spelverdeelten is uitmuntend. Steeds zette hij de voorhoedespelers aan het werk en wanneer het aan hem gelegen had, was de uitslag van den wedstrijd tegen Blauw-Wit veel grooter geweest. Trouwens de heele ploeg komt een pluim toe. Allen hebben hard gewerkt en men heeft kunnen zien, dat op zoo een manier H.B.S. een hartig woordje zal gaan meespreken om het kampioenschap van haar afdeling.

De finale tegen Haarlem begon veelbelovend, maar ging als een nachtkars uit. Het is wel wat veel twee wedstrijden van een uur ieder, binnen vier uren. De Kraaien zegevierden met 3—1 en wonnen zodoende het Arol-tournooi en den prachtige beker.

Het was weer een dag van echte sportiviteit, zooals het competitie seizoen er helaas te weinig kent. A.F.C. doet met dit toernooi een mooi en dankbaar werk.

A. MELHADO Jr.